

משכן אהוד

מאת הרב עמיחי כנרתי

שאלות ליום העצמאות

מדוע שמחים ומשבחים ביום העצמאות? וכי אנחנו מתעלמים מהמציאות, שמלאה בעיות וחסרונות, ברוחניות ובגשמיות?

צריך לחלק בין שני העניינים, עצם מה שקורה כאן מאז הקמת המדינה. שלטון היהודי בארץ, ישוב הארץ, ע"י מדינת ישראל. על זה צריך מאד מאד להודות! יש גם בעיות, ואותם צריך לפתור, ולהתפלל עליהם. בכל מאורע צריך להגדיר מהו העיקר, מה בעצם קורה כאן. בחתונה למשל, כל אחד מבין שמה שקורה כאן הוא עצם החתונה, ולא האוכל, הריקודים, המתנות והוילונות היפים באולם... הרי הקמת המדינה לכשעצמה היתה טובה עצומה לעם ישראל. וכי מי ששמח ביום העצמאות על כל טובות השם עימנו, "הגדיל השם לעשות עימנו היינו שמחים", האם הוא נותן בזה "הסכמה" על דברים גרועים שקורים?

הגאון רי"ש טיכטל זצ"ל הי"ד, בעל מחבר ספר אם הבנים שמחה, אמר פעם משל יפה, **למישהו "חילוני" שהעיר את העיירה לסליחות מוקדם בבוקר, ואף אחד לא רצה לקום בגלל שהוא היה "חילוני". אמר להם הרב: מה אכפת לכם מי מעיר אתכם, שימו לב שהוא מעיר אתכם לסליחות!!!** התנועה הציונית העירה את עם ישראל בחזרה לארצו - אם זו מצוה, כפי שהוכרע ע"י רוב גדולי ישראל שהעיקר כרמב"ן וסיעתו, מדוע לא "לקום" ולעלות לארץ, ולומר לקב"ה תודה על ששלח מישהו שהעיר אותנו (לא משנה מי זה)!

ביום העצמאות אפשר בפשטות לעמוד מול הקב"ה ולהגיד לו תודה:

תודה שחזרה מלכות לישראל (כלשון הרמב"ם בהל' חנוכה, אפילו על מלכות חשמונאי שהיתה לא פשוטה בצד התורני), ומלכות מוצלחת בכל התחומים. תודה שכל יהודי יכול לחזור לארץ אבותיו, שיש כיבוש/ שלטון/ ישוב וישיבה בארץ ישראל (רמב"ן מ"ע ד'). זכינו להיות באמצע התהליך המפעים של קיבוץ גלויות: חצי מהיהודים כבר כאן. תודה שאנחנו לא בגלות, לא חיים בפחד כל רגע (נכון שגם פה יש פיגועים, לצערנו הרב, אבל בגלות דם יהודי היה הפקר לגמרי, ומי שלא רואה את ההבדל, היה יכול לראות את השיא בשואה האיומה). אנחנו לא חיים תחת פריץ גוי, שדורש מיסים בלי גבול, ויכול גם לזרוק אותנו לבור לנצח. תודה שבתאריך ה' באיר תש"ח, ביום שבו יצאו הבריטים מהארץ, לא הופקרנו בידי המון ערבי זועם בלי שום יכולת להגן על עצמנו, ולא חוסלנו בידיהם, אלא היה פה מדינה וצבא שנלחמו בחירוף נפש, והיו שליחים של הקב"ה להציל נפשותינו.

תודה שכל האויבים שמקיפים אותנו, שבעים זאבים, לא מצליחים בזממם, כי יש פה מדינה ושלטון יהודים (אמנם רובו עדיין 'חילוני' עם כל בעיותיו, אבל שלטון, וצבא).

תודה שיש פה פריחה עצומה של עולם התורה, והמדינה נותנת מילגות לבחורי ישיבה ואברכים שלומדים תורה.

אפילו מתוך מחלות וייסורים, למדונו חז"ל להודות על מה שיש, וגם על מה שאין. על הטוב שבמדינה לא צריך להודות מכל הלב?

זהו יום העצמאות! יום שמתבוננים ומכירים בכל היש, ויוצאים ממצב של כפיות טובה כלפי הקב"ה על כל מה שנותן לנו. יודעים שיש בעיות, כואבים, בוכים ופועלים, אבל הכל מתוך הבנה בעצם מה קורה כאן, מהו עיקר המאורע. **יראו ישרים וישמחו, ויתבוננו חסדי השם!**

שאלה: האם אומרים ביום העצמאות הלל עם ברכה או בלי ברכה?

זו שאלה ישנה, אין לה פתרון חד משמעי והכרעה ברורה. דעות לכאן, דעות לכאן.

גם ברבנות הראשית עצמה היו במשך השנים דעות שונות. "דעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד".

אבל נראה **שלא זו הנקודה החשובה**. יכול אדם לומר עם ברכה, וההלל "יבש" ורדום, ויכול לומר בלי ברכה, עם כל החיות והשמחה. וברור שזה העיקר כאן!